

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-66/14

**Finanzamt Linz
przeciwko
Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof)

Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE, 54 TFUE, 107 TFUE i art. 108 ust. 3 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Pomoc państwa — Opodatkowanie grup spółek — Nabycie udziału w kapitale spółki zależnej — Amortyzacja wartości przedsiębiorstwa — Ograniczenie do udziałów w spółkach będących rezydentami

Streszczenie – wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 października 2015 r.

1. *Pytania prejudycjalne — Dopuszczalność — Granice — Pytania pozbawione w sposób oczywisty znaczenia dla sprawy i pytania hipotetyczne zadane w kontekście wykluczającym użyteczną odpowiedź — Konieczność dostarczenia Trybunałowi wystarczających wyjaśnień w zakresie stanu faktycznego i prawnego*

(art. 107 TFUE, art. 108 ust. 3 TFUE, art. 267 TFUE)

2. *Pomoc przyznawana przez państwa — Postanowienia traktatu — Zakres stosowania — Podatki — Wyłączenie, z wyjątkiem podatków, z których finansowana jest pomoc — Brak możliwości powołania się przez jednostki na charakter niezgodnej z prawem pomocy, jaki ma środek podatkowy, by uchylić się od zapłaty owego podatku lub otrzymać jego zwrot*

(art. 107 TFUE, art. 108 ust. 3 TFUE)

3. *Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Ustawodawstwo krajowe umożliwiające spółce dominującej, która nabyła udziały w przedsiębiorstwie, na amortyzację wartości tego przedsiębiorstwa — Ograniczenie do udziałów w spółkach będących rezydentami — Niedopuszczalność — Względy uzasadniające — Brak*

(art. 49 TFUE)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 19–22)

2. Podmiot zobowiązany do zapłaty podatku nie może w celu uchylenia się od tej zapłaty powoływać się na to, że środek podatkowy, z którego korzystają inne przedsiębiorstwa, stanowi pomoc państwa.

(por. pkt 21)

3. Artykuł 49 TFUE stoi na przeszkodzie ustawodawstwu państwa członkowskiego zezwalającemu, w ramach opodatkowania grupy spółek, spółce dominującej – w przypadku nabycia przez nią udziału w spółce będącej rezydentem, która staje się członkiem takiej grupy – na dokonanie amortyzacji wartości przedsiębiorstwa w granicach 50% ceny zakupu udziału, natomiast zabraniającemu dokonania takiej amortyzacji w przypadku nabycia udziału w spółce niebędącej rezydentem.

W istocie gdy ustawodawstwo krajowe przyznaje korzyść podatkową spółce dominującej nabywającej udział w spółce będącej rezydentem, nieprzyznanie w tych samych okolicznościach wspomnianej korzyści podatkowej spółce dominującej, która nabywa udział w spółce niebędącej rezydentem ustanawia różnicę w traktowaniu pod względem podatkowym spółek dominujących, ze szkodą dla spółek dominujących nabywających udział w spółce niebędącej rezydentem. Wspomniana różnica w traktowaniu może ograniczać korzystanie przez spółkę dominującą, która nabywa udział w spółce niebędącej rezydentem, ze swobody przedsiębiorczości w rozumieniu art. 49 TFUE, zniechęcając ją do nabywania bądź tworzenia spółek zależnych w innych państwach członkowskich. Taką różnicę w traktowaniu można uznać za dopuszczalną tylko w przypadku, gdy dotyczy ona sytuacji, które nie są obiektywnie porównywalne, lub jeśli jest ona uzasadniona nadrzędnym względem interesu ogólnego.

W tym względzie gdy na mocy wspomnianego ustawodawstwa krajowego w skład grupy spółek mogą wchodzić zarówno spółki będące rezydentami, jak i spółki niebędące rezydentami, sytuacja spółki dominującej, która zamierza utworzyć taką grupę ze spółką zależną będącą rezydentem, oraz sytuacja spółki dominującej będącej rezydentem zamierzającej utworzyć grupę spółek ze spółką zależną niebędącą rezydentem są obiektywnie porównywalne w świetle celów owego systemu podatkowego, o ile obie spółki dominujące dążą do uzyskania korzyści wynikających z tego systemu. Podobnie co się tyczy możliwości uzasadnienia różnicy w traktowaniu wynikającej z takiego ustawodawstwa koniecznością zagwarantowania spójności systemu podatkowego, z zakresie w jakim ustawodawstwo krajowe nie ustanawia samo w sobie bezpośredniego związku między z jednej strony korzyścią podatkową polegającą na amortyzacji wartości przedsiębiorstwa a z drugiej strony obciążeniem polegającym na opodatkowaniu zysku przypadającego spółce dominującej w przypadku zbycia udziału w jej spółce zależnej, nie można uznać, że różnica w traktowaniu jest uzasadniona koniecznością zagwarantowania spójności systemu podatkowego danego państwa członkowskiego.

(por. pkt 27–30, 33, 43, 50, 54; sentencja)